

Opinión

Una mirada sociológica a les dades sobre la covid

BARRA LIBRE

Francesc J. Hernández
Departament de Sociologia, Universitat de València

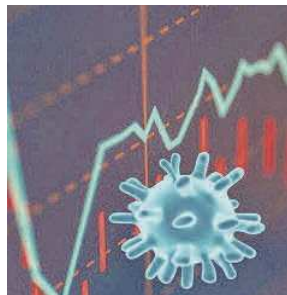
No hi ha dades falses, però sí dades absents, esbiaixades, incompletes, adobades... Comencem pel principi. L'Estratègia Estatal contra la Segona Onada (novembre de 2020) definí vuit indicadors bàsics (incidència acumulada a 14 i 7 dies, el mateix per a la ciutadania major de 65 anys, positivitat en les proves, traçabilitat i dades d'hospitalització i d'UCI). Només de quatre d'aquests indicadors, el ministeri proporciona dades els dies feiners; dels vuit, setmanalment. De manera que hem d'esperar els comunicats de dijous per saber en quin nivell d'alerta estem. Costa entendre que en els indicadors bàsics no estiga la mortalitat o la letalitat de la covid. I sobre aquesta, les dades són vergonyosament discrepans.

Ningú no dubta que els primers dies de la pandèmia hi hagueren dificultats per fer les proves. Però si observem els números des de l'1 de desembre, la Conselleria de Sanitat recompta 3.621 persones mortes i la monitorització de mortalitat del ministeri un excés sobre les esperades de 4.432 (i hem de considerar que l'impacte de la grip estacional ha sigut menor de l'habitual), una desviació del 22%. Massa, no? Anem amb la incidència.

Des del Nadal i coincidint amb el pitjor episodi a casa nostra, les proves PCR realitzades ací minvaren respecte de la població

fectat, la qual cosa pot semblar a primer colp d'ull una quantitat menysprable, que afirmar que aquest col·lectiu té una incidència acumulada a set dies de 906,49, perquè, si expressarem així aquesta dada, es podria veure que multiplica per set la del conjunt de la població el mateix dia, que fou de 123,27. Un efecte semblant esdevé amb les vacunes. Les dades proporcionades, del tipus han sigut administrades el 92,2% de les dosis proporcionades (últim informe) desvia l'atenció del fet que les persones amb pauta completa són només l'1,9% de la població. Quina diferència de dir una cosa o l'altra! D'aquesta manera també es pot percebre que les vacunes proporcionades a la nostra comunitat (2,43% de les dosis necessàries) està per baix de la mitjana espanyola (3,09%). Alguna explicació?

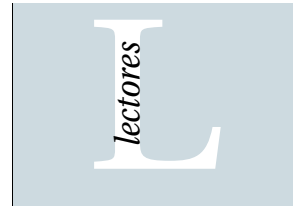
Tanmateix, la Conselleria d'Educació continua proporcionant dades percentuals. Per exemple, no és el mateix dir en un comunicat que un 0,9% dels docents està in-

fectat, que els tractats de lliure comerç aprovats a Europa amb els suports de PP i PSOE i que permeten l'entrada de cítrics d'Egipte o Sud-àfrica al mercat nacional, perjudiquen greument al sector cítricol valencià, però s'ha de començar a treballar ja d'una manera més directa i amb recursos suficients des de totes les administracions. El pla de recuperació de la UE pot ser una bona ferrament per a introduir polítiques concretes i efectives, especialment aquelles enfocades a recolzar econòmicament la producció agrícola, en especial als xicotets productors. Si els agricultors no poden traure benefici de les seues explotacions, les empreses i cooperatives tancaran, l'horta s'abandonarà i les reivindicacions dels agricultors passaran d'una demanda de preus justos, a l'eliminació del terme jurídic 'horta protegida' establert a la normativa local, per a facilitar la venda de parcel·les agrícoles i donar-li usos urbanístics. És necessari un discurs ecologista que tinga en compte la variant econòmica, perquè al cap i a la fi, si no es pot viure del camp, l'horta valenciana serà pòrlam. **Guillem Gil Puig, PICANVA.**

Una cosa semblant podríem dir del recompte de brots que proporciona diàriament la Conselleria de Sanitat. El ministeri establí 9 categories, però la conselleria només n'informa de 3. Ací no s'informa de, per exemple, brots en col·lectius socialment vulnerables, ni de brots mixtos. Però anem al detall. No és el mateix dir que, per exemple, des del 7 de gener han hagut a casa nostra 7.420 persones infectades en brots socials i 1.752 en brots educatius, que considerar que els centres educatius estan oberts cinc dies a la setmana o que mentre que aquells estan referits a tota la població, aquests altres només tracten d'una cinquèna part, perquè aleshores podem calcular que una simple ponderació invertiria la consideració de l'impacte: la dels centres educatius seria la primera, més que duplicant la laboral.

Però hi ha un altre factor afegit en la consideració dels brots. El comunicat oficial esmenta un brot en un poble del Vinalopó amb 10 persones afectades; després s'ordena el confinament de 200 persones i la realització de proves. Què passa amb els positius que es detecten? S'hauran perdut com llàgrimes en la pluja. En resum, que les dades siguen públiques (si bé disperses o difícils de descarregar) no és garantia de transparència i control democràtic. N'hi ha molt per avançar encara.

L'HORTA VALENCIANA SERÀ PÒRLAM

El camp valencià es juga la seua supervivència durant els pròxims mesos. El debat polític no ha servit per a res més que per a que els partits polítics, a esquerra i a dreta, marquen posicions i no es duga a terme cap política efectiva. És evident que la problemàtica de l'agricultura va més enllà de l'àmbit local, autonòmic, i fins i tot, nacional; que els tractats de lliure comerç aprovats a Europa amb els suports de PP i PSOE i que permeten l'entrada de cítrics d'Egipte o Sud-àfrica al mercat nacional, perjudiquen greument al sector cítricol valencià, però s'ha de començar a treballar ja d'una manera més directa i amb recursos suficients des de totes les administracions.

El pla de recuperació de la UE pot ser una bona ferrament per a introduir polítiques concretes i efectives, especialment aquelles enfocades a recolzar econòmicament la producció agrícola, en especial als xicotets productors. Si els agricultors no poden traure benefici de les seues explotacions, les empreses i cooperatives tancaran, l'horta s'abandonarà i les reivindicacions dels agricultors passaran d'una demanda de preus justos, a l'eliminació del terme jurídic 'horta protegida' establert a la normativa local, per a facilitar la venda de parcel·les agrícoles i donar-li usos urbanístics. És necessari un discurs ecologista que tinga en compte la variant econòmica, perquè al cap i a la fi, si no es pot viure del camp, l'horta valenciana serà pòrlam. **Guillem Gil Puig, PICANVA.**

Las cartas que los lectores envían a esta sección deberán ser originales y exclusivas y no excederán las 20 líneas a 66 espacios, o 1320 caracteres. Es imprescindible que los textos estén firmados y que figure el domicilio, teléfono y número del DNI o pasaporte de sus autores. Levante-EMV se reserva el derecho de publicarlas, así como de resumirlas o extractarlas cuando lo considere oportuno. No se devolverán los originales no solicitados, ni se facilitará información postal o telefónica sobre ellos. levante.lectores@epi.es

Cierre Cofrentes, ministra Ribera

A PIE DE PÁGINA

Juan Ponce
Portavoz adjunto de Compromís en Les Corts

El otro día, esperando en la cola para comprar el pan, no pude evitar escuchar una conversación ajena en la que dos personas recordaban tiempos de acampadas y excursiones montañosas. En un momento de la charla, una de ellas contaba cómo la primera vez que plantaba una tienda de campaña, de las de tipo canadiense, vio el taco de goma que sujetaba el mástil y, sin pensárselo, lo guardó. Luego, claro está, se dio cuenta de lo necesario que era y de que nunca sobran

piezas porque todas tienen su función. Anécdota aparte, me fue inevitable ligar esa historia anónima a la de la válvula que se perdió hace cuatro años tras una puesta a punto que se realizaba en la central nuclear de Cofrentes. Los primeros días, seguro que más de uno y una pensó que alguien podía haberla tirado viendo que quizás era algo viejo y sin utilidad. Pero no. A los cuarenta días, como si de algo bíblico se tratase, apareció. Lo cierto es que con Cofrentes lo único

que puede tener una magnitud bíblica, y no soy creyente, es lo que podría pasar en caso de que el Gobierno central decidiera hacer oídos sordos al pueblo valenciano y le prorrogara la vida. Recordemos que el modelo de reactor de la nuclear valenciana es del mismo tipo que el de la ya clausurada de Garaña y que el de la siniestrada japonesa de Fukushima...

De sobra es sabido, y desde Compromís siempre lo hemos explicado, que se trata de una central obsoleta, diseñada para cerrar ya mismo y no en 2030. Sus piscinas de residuos tóxicos están al cien por cien de su capacidad y el almacén temporal de residuos (ATI) es otro agujero negro de despropósitos contra la salud de las personas y del entorno.

¿Y por qué no la cierran? ¿No son unas instalaciones que están más que amortizadas y de las que las compañías eléctricas han obtenido los beneficios que han llenado sus arcas de por sí rebosantes? ¿Quiéren llegar a una especie de número mágico porque con decir que ha funcionado 37 años no les queda bien en su discurso?

¿Qué hay de las renovables como reemplazo más limpio y generador de empleo? ¿Interesan las renovables al actual Gobierno de Pedro Sánchez? ¿Qué capítulo de la historia no nos han contado para que el Gobierno, con bastantes similitudes al del Botànic, obvie la voluntad de la ciudadanía valenciana de cerrar Cofrentes, tal como recoge un acuerdo de Les Corts? ¿Qué pasará más en la decisión del Ministerio de Industria el próximo 20 de marzo: el visto bueno del Consejo de Seguridad Nuclear a la prórroga o el clamor de la sociedad valenciana para cerrarla y desmantlarla?

Las respuestas a todas estas cuestiones no llegan. Y desde Compromís las exigimos, porque no se puede decir una cosa aquí y luego hacer otra en Madrid. Queremos que se respete el acuerdo del parlamento valenciano, donde reside la soberanía de nuestros y nuestras ciudadanas. No hay vuelta de hoja. No se lo piense ministra Ribera: cierre Cofrentes. En ello nos va la credibilidad como políticos, a los de aquí y a los de allí. Y lo más importante: las personas, siempre lo primero.